

man kunne ræsonnere paa samme Maade overfor Arbejderne paa Orlogsværftet, nemlig saaledes, at de, naar de faar denne ringe Lønforhøjelse, der er Tale om, maa kunne udføre det samme Arbejde i 8 Timer, som de nu skal udføre i 9 Timer. Det er heller ikke rigtigt, at de private Arbejdere, som arbejder i fri Luft, kan regne med den Dagløn, der en Gang er sat for dem. Vejrforholdene er ofte om Vinteren og ogsaa i Sommertiden saadanne, at Arbejdet maa ophøre. Saa bliver der fradraget enten $\frac{5}{8}$ eller $\frac{3}{8}$ af Arbejdernes Løn, i alt Fald omtrent Halvdelen af deres Løn, og naar dette sker mange Gange i Aarets Løb, reduceres deres Løn ikke saa ganske lidt.

Ministeren talte om de mange Goder, Arbejderne kunde faa, deriblandt Lejligheder i Nyboder. Nu ved jeg ikke, om der staar nogle Lejligheder ledige i Nyboder. Gaar man igennem Gaderne derude, ser man, at alle Lejligheder der er beboede, saa disse Udtalelser om, at Arbejderne kan faa billige Lejligheder der, har ikke meget paa sig. Hvis alle Arbejderne paa Orlogsværftet søgte om at faa Lejligheder i Nyboder, kunde de sikkert ikke faa det.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) var glad over, at Arbejdstiden bliver forlænget, saa havde Socialdemokraterne ikke mere det at kunne henvise til i deres Agitation for 8-Timers Arbejdsdagen: at Arbejdstiden paa Orlogsværftet var 8 Timer. Hankunde nok ønske, at Staten skulde være en god Arbejdsgiver, men den skulde ikke vise Vej i Retning af 8 Timers Arbejdsdagen. Naar han siger, at nu var dette Vaaben slaaet ud af Socialdemokraternes Hænder, vil jeg sige, at det Vaaben, de faar ved Arbejdstidens Forlængelse paa Orlogsværftet med 1 Time om Dagen, er et langt bedre Vaaben for os i Agitationen overfor Højre. Det forekommer mig, at man ved den foreslaaede Ordning gør stor Uret mod den store Mængde Arbejdere paa Orlogsværftet. Arbejderne har ikke samtykket deri, man dikterer dem noget, de skal underkaste sig, uden at de selv faar Lejlighed til at forhandle om disse Ting saaledes, som de private Arbejdere og Arbejdsgivere gør. Men her dikterer man dem: Det har I at rette jer efter, det har I at følge. Paa Finanslovsforslaget er der foreslaaet en Forhøjelse af Udgifterne til Remontehestene fra 11 til 20 Øre om Dagen, og Forsvarsministeren udtalte om dette Forslag, at det var begrundet i, at man ikke kunde faa nogen

til at tage disse Heste for den nuværende Betaling. Saa kan man ganske vist ræsonnere saaledes, at dersom Holmens private Arbejdere ophører med deres Arbejde og forlader deres Pladser, staar der en Stab af arbejdsløse udenfor, som søger at komme ind. Det er ogsaa rigtigt, saa længe man kan faa disse Folk, men der kommer nok en Tid, hvor det vil gaa med Arbejderne ved Hæren og Orlogsværftet, som det er gaaet med dem, som skal fodre Remontehestene. Men der er ganske vist den Forskel, at her bøjer man sig for de Krav, som Dyrene stiller, medens man tager mindre Hensyn til Menneskene. Regeringen vil ikke faa nogen som helst taknemmelig Udtalelse, hverken fra Hærens eller fra Orlogsværftets Arbejdere, for det, der sker her. Det vil nok i Fremtiden vise sig, at der vil opstaa en saadan Stemning iblandt disse Arbejdere, at den Tid maaske ikke ligger saa fjært, at Regeringen alligevel bliver nødt til at bøje sig og gaa ind paa den Arbejdstid, der forlanges. Jeg vil derfor anmode ærede Medlemmer, som ellers følger Regeringen, om ikke at stemme for dette Forslag, fordi det ikke er tidssvarende, og fordi det er i Strid med det, man søger at opnaa alle andre Steder, nemlig dels at forkorte Arbejdstiden og dels at forhøje Arbejdslønnen. Her er det lige det modsatte, der sker.

Martin Olsen: Jeg havde gerne tulgt den ærede Formands Opfordring i Eftermiddags til enten at frafalde Ordet eller fatte mig kort, men da den foreliggende Sag i hvert Fald for mig er af saa stor Betydning, som den er, kunde jeg ikke tjene den ærede Formand deri, og jeg maatte derfor fastholde, at jeg maatte tale nogenlunde udførligt for at faa sagt det, jeg vil sige. Man gætter neppe forkert, naar man gætter paa, at det, jeg vil tale om, er de foreliggende Ændringsforslag vedrørende Marinens Arbejdere. Jeg vil straks sige — det behøvedes maaske ikke —, at jeg fuldstændig kan tiltræde de Forslag, der er stillede af Mindretallet og motiverede af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), idet jeg mener, at det vilde være ganske urimeligt at fremme et Forslag, som indeholdt et saadant Tilbagekridt, som den forøgede Arbejdstid vilde være. Disse Ændringsforslag deler sig i to Dele, af hvilke den ene Del angaar Hæren og den anden Marinen, og saaledes som de deler sig i to Dele, kan min Omtale af dem ogsaa dele sig i